

Juha Hernesniemen muotokuva poikkeaa huomattavasti aiempien Töölön sairaalan ylilääkärien kultakehyksistä kuvista. Hernesniemi pitää Pauno Pohjolaisten maalauksellista veistosta upeana.

– Taiteilija seurasi, kun leikkasin aivokasvaimen eräältä kurdimieheltä. Miehen puoliso odotti salin ulkopuolella; hänen haluksensa on ikuistettu teokseen.

Mikko Kälelä

SUPERTÄHTEYTEEN EI OLE VARAA

Aivokirurgian supertähti. Maailmantähti. Kuuluu harvojen suurten joukkoon. Professori **Juha Hernesniemestä** kirjoitetut sanat ovat todennäköisesti suurimpia, joilla lääkäriä voidaan kuvailla.

Hernesniemi itse ei ole kokenut suurta tähteyttä. Nokilleen saa, jos nokka pystyssä kulkee. Nöyrä käytös on neurokirurgille sopivaa käytöstä, sillä vaikeissa leikkauksissa vastaan voi tulla pahoja yllätyksiä, jotka ”iskevät miehen ojaan”.

Professori Hernesniemi – tarkalleen ottaen tuore emeritusprofessori – on saanut työstään paljon, vaikka raskaita aikoja on pitkään uraan mahtunut.

– Kun potilas kuolee tai vammautuu, kirurgi kantaa painolastin sielussaan ja sydämessään. Samalla on kuitenkin pakko jatkaa, sanoo vuonna 1973 neurokirurgian valinnut Hernesniemi.

Hernesniemen ura on laadullisesti ja määrällisesti huomattavan ansiokas. Hän on tehnyt yli 16 000 keskushermoston

leikkausta, osallistunut yli 70 000 neurokirurgisen potilaan hoitoon ja opettanut yli 3 000 kollegaa ympäri maailman. Erityisen laaja kokemus hänellä on aivovaltimon pullistuman repeämisen hoidossa tarvittavista leikkauksista.

Hernesniemi suuntaa mielellään valokeilaa leikkaustiimiin ja muistuttaa, että hyvässä työryhmässä raskaskin on kevyttä. Hän huolehtii myös omista ja soittaa heille heti leikkaussalista, jotta nämä eivät joutuisi jännittämään enempää.

KOHTI ETELÄ-AMERIKKAA

HYKS Töölön sairaalan ylilääkäri ja neurokirurgian professorin tehtävistä viime vuoden lopulla eläkkeelle jäänyt Juha Hernesniemi aikoo muuttaa joksikin aikaa Etelä-Amerikkaan ja jatkaa leikkaamista siellä.

– Neurokirurgia ei ole vielä alkanut kyllästyttää. Leikkaamista on jatkettava ammattitaidon ylläpitämiseksi.

Merkittävä ammattitaito on vaatinut merkittävästi työtunteja.

– Hyväksi neurokirurgiksi ei voi tulla 36 tunnin työviikolla, vaan omalla ajalla pitää esimerkiksi opiskella anatomiaa. Jos kokee vahvaa rakkautta lajiin, työ antaa myös paljon tyydytystä.

Hernesniemi on joutunut tekemään uhrauksia ihmissuhteissa ja harrastuksissa. Vakavien sairauksien näkeminen on myös muuttanut Hernesniemeä, sammuttanut sitä iloa, jota hänessä oli ennen lääkärin uraa. Toisaalta tiivis matkustaminen työn puitteissa on avannut maailmaa ja tuonut mielenkiintoisen lähelle. Ja vaikka ura on kansainvälinen, juuret Kannuksessa Niemosen kylässä eivät unohdu.

Professori Hernesniemi on saanut lukuisia tunnustuksia uransa aikana, esimerkiksi World Neurosurgery -lehti valitsi hänet 56 maailman merkittävimmän neurokirurgin joukkoon. Vastikään hän sai muun muassa Duodecimin Kondrad ReijoWaara -palkinnon sekä Lääkäriliiton Max Oker-Blom -tunnustuspalkinnon. Hernesniemi arvostaa näitä tunnustuksia paljon.

– Kukaan ei ole profeetta omalla maallaan, joten olen erittäin ylpeä, että lääkärityhteisö kunnioittaa tekemääni työtä.

JAANA AHLBLAD